

Vánoční a Novoroční zamyšlení

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

*Svět neměníme tím,
že něco děláme
nebo říkáme,
ale tím,
čím jsme se stali.*

David R. Hawkins

Vázení, rok, který končí, je rokem, ve kterém mnohé začíná, aniž je to na první pohled patrné. Ano, je to zlomový rok, ale tento zlom se za-tím odehrává pouze na rovině, kte-rou mnozí nejen že nevidí, ale o které se domnívají, že ani není. Tento zlom je v neviditelné rovině, v rovině našich srdcí, tedy v rovině našeho vnitřního středu, kterým naše duchovní srdce bezesporu je.

Vánoce jsou především zamyšlením se, a to nejen nad sebou, ale nad děním jako takovým. Zamyšle-ním se nad úžasnou strukturou, která v podobě hmoty, energie a vědomého konání je nám dáována k dispozici k tomu, abychom se zde mohli nejen realizovat, ale, a to především, zušlechťovat se při našem vzestupu k vyšším morálně mravním hodnotám a tedy k tomu, abychom mohli odložit naše myšlenko-emoční závoje svého nevědomí.

Vánoce neslouží komerci, ale člověku. A člověk? Člověk není produkt komerce, ale tvor boží a proto má sloužit Bohu. Ne v tom smyslu, že by ho zbožňoval, pochleboval mu, nosil mu obětiny a dary, ale v tom, aby ho už konečně rozpoznal ve svém nitru, tedy ve svém srdci, tedy ve svém středu. Neboť slovo srdce je slovem, které se vždy především používalo pro označení středu a nikoliv nějakého fyzického svalů. Takže se vraťme k původním významům a uvědomme si, co to znamená, když někdo vyciřuje Boha ve svém srdci. On ho vyciřuje ve svém středu, tedy ve své podstatě, která je vlastně nerozlučně spjatá s Univerzem, Jednotou, Bohem.

Vánoce jsou touto dobou. Dobou rozjímání. Dobou hledání svého středu, tedy svého Srdce, které je ono propojení s Boží neboli Univerzální Jednotou.

Přichází nová doba.

Doba, ve které je zapotřebí zahodit naše egoistické snahy a touhy po majetku, postavení, touhy po ovládnání druhých, touhy je převyšovat a být v centru pozornosti. Přichází doba, která je a bude charakteristická tím, že nastoluje pokoru a nastoluje vztah k lidem. Ten, kdo jí nedokáže porozumět, jí nedokáže ani žít a proto se i octne mimo hlavní proud dění, který v něm bude vyvolávat jen bolest a pocit ukřivděnosti a zloby.

Vánoce jsou dobou ztišení a rozjímání. Jsou dobou, kdy se startují nová dění, nové události, nový stav věci. Jsou dobou, kdy bychom se měli ztišit, abychom tomuto dění byli schopni porozumět a byli jsme schopni ho i uchopit. Vánoce startují novou dobu, dobu, která znamená zúčtování i nádheru nového žití. Dobu, která přichází skrze vnitřní stav lidí, kteří mají srdce na dlani a kteří jeho pomocí otevírají dveře světu k žití, ve kterém je poklid, mír, ale i činnost, ve které je láska a tvořivost, ve kterém ale už nemůže být sobectví a zloba.

Po Vánocích nastupuje za pár dní Nový Rok.

Je to on, kdo je tím, který tyto stavy začne realizovat. Je to on, kdo bude naplňovat ne lidská předsevzetí, ale Boží určení lidského dění. Je to on, kdo se skloní před úžasnou moudrostí Univerza, Jednoty, Všehomíra, před úžasnou moudrostí Vědomí jako takového.

Mějme to na paměti a skloňme se ve své pýše před tímto Univerzálním Vědomím a zkusme nadále být těmi, kdo žijí a konají v jeho jménu a nikoliv ve svém.

Antonín Mareš